

לכבוד שבת
ע"פ חז"ל
ע"פ חז"ל

זמן ק"ל גדול כמנהג

א) ע"פ חז"ל ס' ת"ע ס' א"ל

ב) ע"פ חז"ל ס' ת"ע ס' א"ל

ג) ע"פ חז"ל ס' ת"ע ס' א"ל

ד) ע"פ חז"ל ס' ת"ע ס' א"ל

ה) קול תלמידי חכמים קמחין ס' א"ל

ו) תלמידי חכמים ס' א"ל

ז) תלמידי חכמים ס' א"ל

ח) אבות א"ל ס' א"ל

א) ע"פ חז"ל ס' ת"ע ס' א"ל

א) ינוהגים (א) שלא (ב) לישא אשה בין פסח לעצרת עד ל"ג לעומר (ב) מפני שבאחר זמן מתו חלמידי רבי עקיבא אבל (ג) לארס ולקדש (ג) שפיר דמי ונשואין נמי מי שקפץ וכנס (ד) אין עונשין אחר: הגה מיהו מ"ג עומר ולין (ה) הכל (ג) שני (אטורס כ"י ומנהגים): ב * ינוהגים שלא להסתפר (ו) עד ל"ג לעומר (ו) שאומרים שאו פסקו מלמדת יואין להסתפר עד יום ל"ד בבקר יא"כ חל יום ל"ג ערב שבת שאו מסתפרין בו מפני כבוד השבת: הגה וצמדיעות אלו אין נוהגין כגמרו אלא להסתפרין (ח) ביום ל"ג ומכסס ט קנה (ד) שמה (ט) וז"ל ט (ה) [ב] תחנן (מהר"ל ומנהגים) ואין להסתפר (י) עד ל"ג בעומר (יא) ולא מנענע (מהר"ל) מיהו אם חל ביום ראשון ולהגין להסתפר ביום ו' לכבוד (ו) שנה (מהר"ל)

ע"פ חז"ל

"כי כבר כמון כרכורים כרכר כפר"ח וכו' על המקומות שעושים י"ט ביום שנעשה להם נס מזהא דאמרינן ס"ק דר"ח [י"ח ע"ב] קמייחא בטל אחרנייתא מוסיפין בתמי' ובמקומו טרחתו לקיים מנהג עיר מולדתי ק"ק פפדיצן העושים פורים ביום כ"י אדר א' ומנהג מצרים ביום כ"ג * אדר שלפני דאמרי' [צ"ל "דאורייתא"] ** הוא מזהא ק"י משעבוד לחירות אמרינן שירה ממיחה לחיים לא כ"ש, אבל לקבוע מועד [ביום] שלא נעשה בו נס ולא הזכיר בש"ס ופוסקים וכו' רק מגיעת הספר ותענית מנהגא הוא וטעמיה גופא לא ידענא"

ב) ע"פ חז"ל ס' ת"ע ס' א"ל

ג) ע"פ חז"ל ס' ת"ע ס' א"ל

ובשו"ת שם ארי' חזו"ח סי' י"ד אחר שהביא ד' הח"ס שהובאו לעיל [אות כ'] ודבריו כאן, כתב, והנה הגאון הנ"ל רב גוברי' ומפורסם בצדקתו וחסידותו נוסף על גדולתו בתורה, לכן הגיד כאשר בלבבו ולא גשא פני גדולים ורבים הנוהגים כן אחרי שלא מצא טעם למנהג זה, אבל אנכי יעתי ומצאתי טעם בכון למנהג זה שמרבים בשמחה על קבר הצדיק רשב"י ביום ל"ג בעומר, והוא הנה ידוע מה דאיתא במ"ס שבת דף ל"ג [ע"ב] שגגור מהמלכות על רשב"י שיהרג ולכן ברח וישב במערה י"ב שנים עד דמית קיסר ובטלה הגזירה ע"ש המעשה באריכות, וע"ש דאמר הואיל ואיתרחיש ניסא איול ואתקן מילתא דכתיב ויבא יעקב שלם ע"ש, הרי שנעשה לו נס שניצל מחרב המלכות כמו שפירשי' שם ליתקן מילתא כדרך שעשה יעקב כשניצל מיד עשיו, ולכן לזכר הנס הזה שניצל הרשב"י מחרב רעה ולא נהרג בידי אדם, קבעו יום מיחתו ליום שמחה שמת מיתת בידי שמים ולא בידי אדם, ולכן בחרו ביום זה הוא יום המיתה שמת כדרך כל הארץ ולא נהרג בידי אדם וכו'

ובשדי חמד אסיפת דינים פאת השרה מערכת א"י אות א' כתב ששמע מחכם א' בשם הגאון מלובלין מחבר ס' תורת חסד שאמר שנעלם מהגאון ח"ס [אשר קרא ערעור על קילולא דרשב"י] דברי רש"י בפרק בתרא דיבמות ריש דף קכ"ב, והוא שכתב שם שמצא בתשובות הגאונים כל הנך ריגלי דאמוראי היינו יום שמת בו אדם גדול, קובעים אותו לכבודו ומידי שנה בשנה כשיגיע אותו היום מתקבצים ת"ח מכל סביביו ובאים על קברו עם שאר העם להושיב ישיבה שם, ואני איני מאמין לקול השמועה הזו, איך פה קדוש יאמר זאת ומה ענין דברי רש"י לתלוגת הגאון ח"ס על שעושים אותו. היום יום משחה ושמחה וי"ט ומה אין זכר בתשובת הגאונים ולשמחה מה זו עושה, ואף אם הי' כותב בדברי הגאונים שהיו עושים שמחה, אכתי למודעי אנו צריכים מאי שנא שעושים כן רק על קבר רשב"י ביום פטירתו ולא יעשו על קברי שאר תנאים וצדיקים שקדמוהו.

ה קולת לבית

נוהגים להסתפר ולהרבות קצת שמחה בל"ג בעומר, אמנם היינו דוקא ביום, אבל ליל ל"ג בעומר אסור להסתפר, וכשעת הדחק אפשר להקל להסתפר אף בליל ל"ג בעומר. וכן הדין לענין תזמורת, המדינא תזמורת וריקודים ומחולות אסור בליל ל"ג בעומר, והעולם נהגו להקל לגבי ריקודין ומחולות ותזמורת, וצ"ע."

הזריות וקולת לבית

ואמר מו"ר שליט"א שלענין תספורת נוהגין להחמיר בליל ל"ג בעומר, אך כשעת הדחק אפשר להקל, והוסיף שמרן הגר"א קוטלר וצ"ל היקל במקום הצורך ביום ל"ב אחר המנחה באמרו שכבר אין אומרים חתנו, ועכ"פ כל זה הוא לענין תספורת, אבל לענין ריקודין ומחולות של רשות אין להתיר בליל ל"ג בעומר, והרכה נוהגין היחר לענין ריקודין ומחולות משום היולא דרשב"י, ואולי חושבין את זה לריקודין של מצוה שיש מקום להתיר (כמ"ש במחצת"ש סק"א), והוא דוחק ומצד הדין אין ראוי להקל בזה, עכ"ד.

ה ליכות אלמנה

80. דשימות. ופעם התיר רבנו תספורת בליל ל"ג בעומר גם כשאינו במוצש"ק, והחבטא: "איך נאסור ותספורת כאן כשבמירון חוגגים ורוקדים בהולא דרשב"י, כלומר שהרי כבר הוחזק יום זה ליום שמחה. וראה טירור הגרי עמוין ויל דיני חודש אייר אות כ"ט שכתב: עכשיו המנהג פשוט שעושין יום זה יום טוב מדבריהם.

ה ליכות אלמנה

94. תשו' כתי" ה"ל. והוסיף שם וז"ל (בתיקונים קלים): ואף שיש מקום להקל, דשאני ל"ג בעומר דלא נוכר בשיס ולכן אם נכברו יותר מן השבת חשיב יותר כביוון לשבת ותספורת בימי הגבלה שחשיבותם הוא ממה שנכרו בתוה"ק, ואיכ אפשר דאין זה ביוון לשבת.

ה אלתר נה

ובשו"ת אג"מ (א"ח ח"ו סי' לו) כתב דכשחל סוף הספירה ביום ראשון אין שום טעם להתיר תספורת בערב שבת מידי דהוי כשנגמר שלשים שלו ביום ראשון שאין היחר תספורת בערב שבת משום כבוד השבת, דעדיין הוא בימי האיסור תספורת שלו, ודלא כמ"ש הפמ"ג (א"א סי' תצ סק"ה) שגמר הספירה עדיף טפי שפוסקין בו מלהתאכל, ואע"פ שאין מחמירים בדינים אלו, וגם כן נוהג לכבוד השבת, מכיון דאין נראין טעמים להתיר אין להסתפר, ולא דמי לל"ג בעומר שחל בא' בשבת, דהתם היינו טעמא דאין מכבוד השבת שמסתפרים לכבוד ל"ג בעומר דנתשכ כו"ט שמרכין בו שמחה שפסקו מלמדה ואין מסתפרים בעש"ק לכבוד השבת שקדושה יתירא מל"ג בעומר, ע"ש.